

Putativní podvod.

Rozhodnutím ze dne 19. ledna 1907, č. 17.052, nalezl c. k. nejvyšší jako kassační soud, že se zmateční stížnosti c. k. státního zastupitelství vyhovuje, rozsudek v odpor vzatý, pokud se týká obžalované M. Sch., se zrušuje jakožto zmateční a M. Sch. uznává se v i n n o u zločinem podvodu naznačeným v §§. 197., 200. zák. tr., jehož se dopustila tím, že si jednou v létě 1905 a pak ještě v době od prosince 1905 prsteny v úhrnné ceně 34 K 60 h a hotové peníze v úhrnném obnosu 62 K výslovně za nalezené jí označené přivlastnila a tím lstivě využítkovala neznalosti vlastníkovy o místě, kde předměty ty a hotovost se nalézají, v úmyslu způsobiti mu na jmění škodu 50 K převyšující, a že o d s u z u j e se za to dle §. 202. zák. tr. s použitím §. 54. zák. tr. do žaláře na deset dnů a dle §. 389. ř. tr. k náhradě nákladů na řízení trestní a na výkon trestu.

Důvody rozhodovací.

Zmateční stížnost státního zastupitelství opírajíc se o §. 281. č. 9 lit. a) ř. tr., je zplna odůvodněna.

Soud rozhodovací zjistil, že obžalovaná M. Sch. ze čtyř prstenu a z peněžitých obnosů, o d c i z e n ý c h její sestrou Josefínou M. v létě 1905 z držení Marie N. a z držení Aloisa H., ony prsteny v úhrnné ceně 34 K 60 h a obnosy peněžité úhrnem 62 K a to dílem přímo od Josefíny M., dílem nepřímo prostřednictvím své sestry Apollonie M. obdržela a sobě přivlastnila, d o m n í v a j í c se dle s d ě l e n í jí u č i n ě n ý c h, že prsteny i peníze Josefínou M. byly n a l e z e n y.

Je zřejmo, že za takových okolností nebylo tu při obžalované omylu ve smyslu §. 2. lit. e) zák. tr., jenž by jí byl zabránil seznati v jejím jednání zločin, neboť i dle subjektivního jejího názoru o povaze přisvojeného statku byl čin její nepochybně trestný (§§ 197., 201. c) zák. tr.), neznalostí zákona trestního dle §. 3. z. tr. nikdo se omlouvat nemůže. Sprostil-li přes to soud nalezací obžalovanou M. Sch. úplně viny i trestu, porušil zákon v §§. 197. a 200. zák. tr. Přehlédlt, že již úvod §. 201. na to poukazuje, že při výčtu případů podvodu v §. 201. zák. tr. naznačených jde pouze o výčet p ř í k l a d n ý, i opomněl zkoumat, nesluší-li v případě přítomném použití obecných ustanovení §. 197. zák. tr. Není pak pochybnosti, že obžalovaná, jež úplně jsouc si vědoma, že převzaté, d o m n ě l e Josefínou M. nalezené předměty a hotové obnosy ani Apollonii, ani Josefíně M. nenáležejí, přes to je přijala a jich pro sebe použila, využítkovala, ukrývajíc tyto věci, tudíž lstivým způsobem, nevědomosti pravého vlastníka o místě, kde se věci ty nalézají, aby se domohla neoprávněného prospěchu, vlastníku jich však aby způsobila újmu na jeho jmění. Že takové ukrývání a přivlastnění si nese na sobě známky lsti, že totiž dlužno je pojímati jako lstivé využití nevědo-

mosti vlastníkovy, vyplývá z ustanovení §. 201. c) zák. tr., dle něhož jednání takové při skutečně ztracených, po případě nalezených věcech podléhá trestnímu předpisu §. 197. zák. tr. Dle toho obsahuje zjištěná podstata skutková vzhledem k úhrnné ceně ukrytých věcí při M. Sch. veškeré objektivní i subjektivní známky zločinného podvodu dle §§. 197. a 200. zák. tr., pročez bylo zmateční stížnosti vyhověti, rozsudek v odpor vzatý co do sprostění M. Sch. zrušiti a ji zmíněným zločinem vinnou uznati. —ff—

V nucené dražbě nelze usedlost prodávati po jednotlivých parcelách.

Vymahající věřitelka navrhla, aby pozemky do dražby dané, společnou knihovní vložku tvořící, prodávány byly po jednotlivých parcelách, očekávajíc od tohoto způsobu prodeje větší útržek.

Soud exekuční návrh ten zamítnul a zem. soud v Brně rekursu vymah. věřitelky nevyhověl.

D ů v o d y:

Vzhledem k §§. 10., 13. kn. z. lze nucenou dražbu povoliti jen na celé knihovní těleso aneb na podíl spolumajitelův, nikoliv však na jednotlivé části knihovního tělesa, totiž na jednotlivé nemovitosti, ze kterých knihovní těleso se skládá. Jest tudíž patrné, že ex. řád v oddělení třetím, pojednávajícím o nucené dražbě, pod výrazem »nemovitost« (§ 133. č. 1 »nemovitost, za jejíž dražbu se žádá« atd.) rozumí knihovní těleso, což nejlépe vychází ze slov »vložka o nemovitosti« v §. 134. odst. 2., která vzhledem k §. 2. č. 1. kn. z. mohou znamenati toliko vložku o knihovním tělese.

Z §. 183. ex. ř., ve kterémž se s tímtež výrazem setkáváme, jde na jevo, že zákon má na zřeteli vydražení celého knihovního tělesa tímtež vydražitelem, a poněvadž ex. řád v §. 162., kde vypočítává dovolené odchylky od zákonných podmínek dražebních, o odchylce od této zásady se nezmiňuje, dlužno z toho dovozovati, že exek. řád nedopouští vydražení jednotlivých parcel.

(Rozh. z 20./4. 1906, č. j. R II 122/6.)

J. B.

**Přehled civilních rozhodnutí c. k. nejvyšš. soudu
v jiných časopisech uveřejněných.**

Právník = P. — Právnícké Rozhledy = P. R. — Allg. österr. Gerichtszeitung = G. Z. — Příloha k min. věstníku = off. — Juristische Blätter = J. B. — Österr. Richterzeitung = R. Z., příl. A.-H., Notariatszeitung: N. Z. (Připojená čísla znamenají stránky dot. časop., u min. věstn. běžná čísla rozhodnutí.)

A. Z práva občanského.

44. § 62. obč. z. Manželství jest platné, bylo-li uzavřeno mezi cizozemci v cizozemsku byť i proti předpisům § 62. a 115. obč. z. (z 18. června 1907, č. 7373, J. B. 345).